

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев1 50/2022
29.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије Краљево, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3970/17 од 29.01.2018. године, у седници одржаној 29.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3970/17 од 29.01.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3970/17 од 29.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 190/2017 од 06.06.2017. године, ставом 1. изреке, обавезана је тужена да на име тужиоца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Краљево, уплати законом предвиђене доприносе по основу радног односа за тужиочево пензијско и инвалидско осигурање на основице додатка на плату и то: а) по основу ноћног рада у периоду од 19.06.2009. године до 31.12.2011. године, на основице месечних износа наведених у том ставу изреке; б) по основу рада у нерадне дане верских и државних празника у периоду од 19.06.2009. године до 31.12.2011. године, на основице износа наведених у том ставу изреке; в) по основу прековременог рада у периоду од 19.06.2009. године до 31.12.2011. године, на основице износа наведених у том ставу изреке. Ставом 2. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 24.500,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом почев од извршности одлуке којом је ова накнада досуђена.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 3970/17 од 29.01.2018. године, ставом I изреке, одбио као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 190/2017 од 06.06.2017. године. Ставом II изреке, одбијен је захтев тужиоца за досуђење трошкова жалбеног поступка за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара и на име судских такси за жалбу и одлуку.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 2143/2018 од 13.09.2018. године, ставом првим изреке, прихваћено је одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3970/17 од 29.01.2018. године, као изузетно дозвољеној. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3970/17 од 29.01.2018. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 190/17 од 06.06.2017. године, а тужба тужиоца је одбачена.

Одлуком Уставног суда Уж 14985/2018 од 26.12.2022. године, ставом 1. изреке, усвојена је жалба тужиоца и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 2143/2018 од 13.09.2018. године, подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење, зајамчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом 2. изреке, поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 2143/2018 од 13.09.2018. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3970/17 од 29.01.2018. године. Ставом 3. изреке, одбачен је захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду трошкова поступка пред Уставним судом.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради потребе новог тумачења права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је уплата од стране тужене на име тужиоца законом предвиђених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за додатак на плату по основу ноћног рада, рада у време држаних и верских празника и прековременог рада у периоду од 19.06.2009. године до 31.12.2011. године, а побијана одлука заснована је на правилној примени релеватног материјалног права садржаног у одредбама чланова 2, 4. и 51. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник РС“, бр. 84/04... 7/09) у вези одредбе члана 105. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05 и 61/05), у вези члана 2. Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“, бр. 62/06... 99/10), па није потребно ново тумачење права. У погледу судске надлежности за одлучивању о самосталном захтеву запосленог за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, побијана одлука не одступа од правног става Грађанског одељења Врховног касационог суда од 12.03.2019. године, усвојеног у вршењу надлежности тог суда предвиђене чланом 31. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08,

104/09), којим пракса редовних судова, по том питању, уклађена са правним ставом Уставног суда израженим у одлуци Уж 14985/2018 од 26.12.2022. године.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је у одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Парнични поступак за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање запосленог је посебан поступак из радних односа. Према одредби члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима о новчаним потраживањима из радног односа, какав је и спор за уплату доприноса за обавезно социјално осигурање, о дозвољености ревизије одлучује се као у имовинскоправним споровима, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање тужилац је поднео 13.01.2017. године, а у тужби није одређена вредност предмета спора. Тужиоцу је такса на тужбу и одлуку наплаћена у износима од по 2.500,00 динара. Такса обрачуната у том износу одговара вредности предмета спора преко 10.000,00 до 100.000,00 динара (Тарифни број 1. тачка 1. алинеја 2 Таксене Тарифе), а тај износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који је меродаван за дозвољеност ревизије по члану 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић